

Krigsbestyrelsens Hensigt, i disse nærmere bestemmende Garnisonssteder at fremkalde storartede Byggeforetagender; det har ikke været Hensigten at fremkalde Opførelsen af store Caserner. Man har tænkt at burde indskrænke sig til, hvad der var ligefrem nødvendigt for at en ringere Styrke kunde blive nogenlunde godt anbragt i Garnisonen, men hvad der derimod er af væsentlig Bigtighed, er at skaffe saadanne Localiteter tilveie i Garnisonsstederne, at de kunne være fuldstændig forsvarlige Opbevaringssteder for Baaben, Munderingen og Alt, hvad der hører til de forskjellige Tropper. Jeg skal saaledes tillade mig at anbefale det ærede Thing at fremme Lovforslaget i denne Session ved at slutte sig til Forslaget, saaledes som det foreligger fra det andet Thing. Jeg skal tillade mig at henlede Opmærksomheden paa den uheldige Tilstand, hvori man for Diebliffet er, idet Alt er usikkert, fordi man ikke har Sikkerhed for, hvor Garnisonsstederne endelig ville komme til at blive, og idet man som Følge deraf ikke kan vente den Smødekommen fra Communernes Side, man ellers med Sikkerhed vilde kunne gjøre Regning paa.

Berg: Det er meget hensigtsmæssigt, at den høitærede Krigsminister har udtalt sig om dette Lovforslag og om hans Opfattelse deraf, forinden Debatten gaaer videre. Det vil erindres — som den høitærede Minister tilbeels har bemærket — at det for det Første var forudsat i Motiverne til Hærloven — skjøndt det ikke blev udtrykkelig fastslaaet i selve Loven — at Afdelingerne i Reglen skulde garnisonere indenfor de enkelte Brigadefreds, og for det Andet, at Garnisonsstederne nærmere skulde fastsættes ved Lov. At det Første var Meningen, fremgaaer navnlig af Motiverne, som det vil findes angivet i vedkommende Tillæg til Tidenden, Spalte 1685. Den Lov, som nu her foreligger, vil jo, som den høitærede Krigsminister har bemærket, og som Enhver kan see, forlange en bestemt Forandring i en

meget vigtig Paragraph i Hærloven, men i hvilket Omfang denne Forandring egentlig er meent at skulle indtræde, forekommer mig ikke at fremtræde tydelig i selve Lovforslaget. Naar det hedder i § 1, 1ste Linie, at „Hærsfdelingernes Garnisonssteder fastsættes efterhaanden ved kongelig Anordning“, da er det jo klart nok, at hvad der efter Loven er Lovgivningsmagtens Ret, nemlig at fastsætte dette Forhold, det forlanger Administrationen nu forlagt over til sig, saaledes at den selv kan bestemme det. Det er klart nok, men mener Administrationen dermed, at den blot vil have Ret til at fastsætte Garnisonsstederne indenfor hver Brigadefreds, saaledes at vedkommende Afdelinger skulle garnisonere indenfor deres Brigadefreds, eller mener Administrationen ved denne Bestemmelse i § 1 at faae Ret til ganske at gaae bort fra den Grundtanke med Hensyn til Garnisoneringen, som er forudsat ved Hærloven, at Afdelingerne skulle garnisonere hver i sin Brigadefreds? Dvereenstemmende med Hærlovens Ord, vil denne udvidede Fortolkning kunne gjøres gjældende af dette Lovforslag. Administrationen vil kunne forelægge Afdelingerne paa Sjælland til faste Garnisonssteder i Sylland og omvendt, men man vil dog indrømme, at dersom Loven skal kunne undergives denne udvidede Fortolkning, da fordrer Administrationen her en overordentlig stor Bemyndigelse. Den fordrer en Bemyndigelse, som ikke blot med Hensyn til Mandflabet kan foranledige meget betydelige Ulemper, men som ogsaa med Hensyn til Bevillingen kan drage ikke ubetydelige Følger efter sig. Er det derimod blot den indskrænkede Fortolkning, som man vil være tilfreds med, altsaa den indskrænkede Bemyndigelse til indenfor enhver Brigadefreds at kunne fastsætte Garnisonsstederne, da er Betænklighederne noget mindre, skjøndt de efter min Mening endda ere meget vægtige imod nærværende Lovforslag. Den høitagtede Minister har fremsort, at det er af Bigtighed, navnlig af Hensyn til at komme til Dvereenkomst med de forskjellige Communer, at Administrationen faaer en saa